



Finansdepartementet

Rättelseblad Vårproposition. 2015/16:100

Avsnitt 9.4 Internationell utblick

s. 201, *diagram 9.18*

Diagram 9.18 motsäger i dag den information som finns i texten i kapitel 9. I texten framhävs Sverige som landet med högst sysselsättningsgrad inom EU, vilket är korrekt. I diagram 9.18 har Sverige dock inte EUs högsta sysselsättningsgrad för den sista observationen (kvartal 3 2015). Detta har skett pga. en retroaktiv (och automatisk) revidering i den statistiska säsongrensningen för sista utfallet. Detta är resultatet av en säsongrensning som överskattar Estlands sysselsättningsgrad för kvartal 3 2015. Det bör därav korrigeras då Sverige både i faktiska tal och med andra säsongrensningmetoder har högst sysselsättningsgrad under det aktuella kvartalet samt under föregående och efterföljande kvartal.

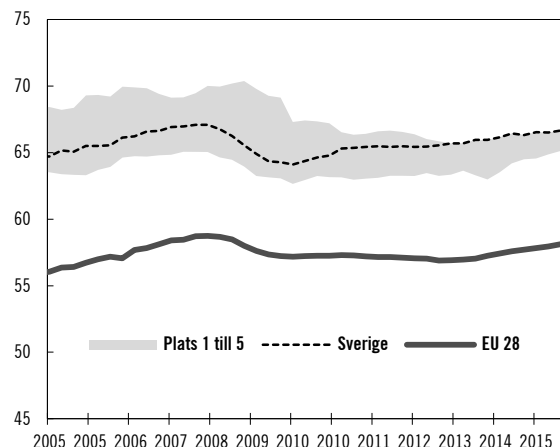
Det felaktiga diagrammet har förmodligen hamnat i VÅP som en konsekvens av att diagrammen i kapitel 9 i ett mycket sent skede innan trycklov, byttes ut mot bilder. Detta fick korrigeras med nya diagram som förmodligen medförde att den retroaktiva revideringen följde med. Olyckligtvis upptäcktes detta inte innan trycklov då det är en knappt synlig, men dessvärre felaktig, förändring.

Vi föreslår därför en rättelse med ett nytt diagram som fortsättningsvis enbart innehåller den information som var tillgänglig vid trycklov men med en korrigering av den säsongrensning som överskattar utfallet för Estland. Genom detta överensstämmer den korrekta informationen i texten med diagrammet. Notera att även anmärkningen till diagram 9.18 är reviderat i den nya versionen.

Vi bifogar det rättade diagrammet i ett eget dokument.

Diagram 9.18 Sysselsättningsgrad (15–74 år)

Procent



Anm.: Med plats 1 till 5 avses de fem länder som vid varje mätillfälle har högst sysselsättningsgrad i EU. Detta fält utgörs således inte nödvändigtvis av samma länder varje år.
Källa: Eurostat.

Vid jämförelse av olika länders arbetslöshetsnivåer är det viktigt att beakta att arbetslösheten påverkas av olika landsspecifika förhållanden. Dessa förhållanden kan ha rent statistiska effekter på arbetslösheten. Exempelvis får skillnader i utformningen av utbildningssystemet konsekvenser för arbetslöshetsstatistiken, vilket medför att Sverige, där yrkesutbildningen huvudsakligen är skolförlagd, får en högre arbetslöshet i förhållande till många andra länder. I länder med lärlingssystem, som exempelvis Tyskland, är utbildningen arbetsplatsförlagd och lön utgår för lärlingarna. Därmed klassificeras studenterna som sysselsatta även om de söker arbete. För Sveriges del kommer studenter som studerar heltid, men samtidigt söker arbete, att klassificeras som arbetslösa. Denna grupp bedöms inte utgöra ett betydande arbetslöshetsproblem, men medför en relativt sett högre arbetslöshet för Sverige. Exkluderas gruppen heltidsstuderande som söker arbete förbättras Sveriges relativa position från plats 12 till plats 7 i EU.

Trots att arbetslösheten väntas minska i Sverige de närmaste åren bedöms den framöver, enligt Europeiska kommissionen, ligga på en hög nivå jämfört med de länder som bedöms ha lägst arbetslöshet (se tabell 9.1).

Tabell 9.1 Europeiska kommissionens prognos för arbetslösheten 2017

Procent

Sverige	6,7
Tjeckien	4,7
Storbritannien	4,9
Tyskland	5,2
Ungern	5,2
Malta	5,3
EU 28	8,7

Anm.: Valet av jämförelseländer är baserat på de länder med lägst arbetslöshet i Europeiska kommissionens prognos för 2017.

Källa: Eurostat.

Bedömningen av arbetslöshetsutvecklingen på längre sikt är dock förknippad med betydande osäkerhet. Sveriges relativa position påverkas bl.a. av konjunkturutvecklingen och politikens utformning i såväl Sverige som andra länder, samt av utvecklingen av befolkningens sammansättning. Osäkerheten bedöms vara särskilt stor till följd av flyktingsituationen. Sverige har under lång tid haft en större invandring av asylsökande och anhöriga till asylsökande i relation till befolkningen än övriga EU-länder (se tabell 9.2). Dessa personer har en lägre förväntad sysselsättningsgrad jämfört med andra invandrade grupper, som exempelvis arbetskraftsinvandrare.⁴³ Utvecklingen av arbetslösheten till följd av flyktingsituationen i Sverige och jämförbara länder kommer att bero på såväl antalet nyanlända som sammansättningen av denna grupp.

⁴³ Etableringen på arbetsmarknaden har historiskt sett tagit olika lång tid för olika grupper av utrikes födda. Utrikes födda som har kommit till Sverige av asylskäl, liksom många anhöriginvandrare, står längre ifrån arbetsmarknaden under den första tiden i Sverige än exempelvis personer som invandrat av arbetsmarknadsskäl. Det innebär att också arbetsmarknadsetableringen tar längre tid för de som har kommit av asylskäl.



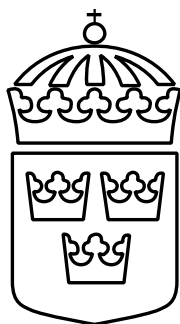
Finansdepartementet

Rättelseblad Vårproposition. 2015/16:100

Avsnitt Inledande sida

s. 3,

Fel datum för överlämning av proposition.



Regeringens proposition 2015/16:100

2016 års ekonomiska vårproposition

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 7 april 2016

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller regeringens förslag till riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken. Riktlinjernas syfte är att ange politikens inriktning inför budgetpropositionen för 2017.

Riktlinjerna för den ekonomiska politiken baseras på propositionens övriga innehåll, dvs. en beskrivning av finanspolitikens övergripande inriktning, en uppföljning av sysselsättningspolitiken, en bedömning av den makroekonomiska utvecklingen och den offentliga sektorns finanser, en uppföljning och bedömning av de budgetpolitiska målen, en uppföljning av statens budget samt en bedömning av finanspolitikens långsiktiga hållbarhet.

I propositionen lämnas även förslag till vissa ändringar av utgiftsområdenas indelning.

Obs! Detta rättelseblad ersätter s. 3 av prop. 2015/16:100. Rättelsen avser datum.



Finansdepartementet

Rättelseblad Vårproposition. 2015/16:100

Avsnitt 4.2

s. 97, tabell 4.3

Rättelse av raden som avser strukturellt sparande i tabell 4.3 Utgiftstak 2015–2020.

Tabell 4.3 Utgiftstak 2015–2020

Miljarder kronor om inget annat anges

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Av riksdagen beslutade nivåer på utgiftstaket	1 158	1 215	1 274	1 332		
Regeringens bedömning av nivåer på utgiftstaket					1 392	1 466
Årlig förändring av utgiftstakets nivå	20	40	47	58	60	74
Utgiftstak, procent av BNP	27,9	27,7	27,9	28,0	28,1	28,2
Utgiftstak, procent av potentiell BNP	27,6	27,8	28,0	28,1	28,0	28,2
Utgiftstak, fasta priser ¹	1 144	1 184	1 216	1 242	1 266	1 302
Takbegränsade utgifter	1 135	1 194	1 264	1 296	1 335	1 357
Takbegränsade utgifter, procent av BNP	27,3	27,2	27,7	27,3	26,9	26,1
Takbegränsade utgifter, fasta priser ¹	1 121	1 163	1 207	1 208	1 214	1 205
Budgeteringsmarginal	23	21	10	36	57	109
Budgeteringsmarginal, procent av takbegränsade utgifter	2,0	1,8	0,8	2,8	4,2	8,1
Budgeteringsmarginal, procent av BNP	0,6	0,5	0,2	0,8	1,1	2,1
Finansiellt sparande, procent av BNP	0,0	-0,4	-0,7	-0,4	0,1	0,7
Strukturellt sparande, procent av potentiell BNP	0,2	-0,2	-0,7	-0,5	0,0	0,8
Offentliga sektorns utgifter, procent av BNP	48,9	49,0	49,5	49,5	49,2	48,4

¹ Beräkningen i fasta priser är utförd med en schabloniserad metod. När det gäller de takbegränsade utgifterna är utgifter motsvarande andelen transfereringsanslag (känsliga för förändringar i volymer och makroekonomiska förutsättningar) omräknade med implicitprisindex för hushållens konsumtionsutgifter, utgifter motsvarande andelen förvaltningsanslag (pris- och löneomräknade anslag) är omräknade med implicitprisindex för statliga konsumtionsutgifter och utgifter motsvarande andelen anslag som inte är indexerade är omräknade med prisindex för BNP. Samma metod har använts för beräkningen av utgiftstaket i fasta priser (med undantag för att 1 procent av de takbegränsade utgifterna, motsvarande riktlinjen för budgeteringsmarginalens storlek för innevarande år, har behandlats som transfereringsanslag).

Källor: Statistiska centralbyrån och egna beräkningar.

Utgiftstakets förhållande till målet för det finansiella sparandet

Givet prognosen för de takbegränsade utgifterna i denna proposition medger utgiftstaket för 2019 en maximal utgiftsökning på 57 miljarder kronor 2019. I enlighet med regeringens riktlinje för budgeteringsmarginalens minsta storlek bör dock en buffert om motsvarande minst 20 miljarder kronor i budgetpropositionen för 2019 lämnas obudgeterad under utgiftstaket för oförutsedda händelser under budgetåret. När hänsyn tagits till riktlinjen för budgeteringsmarginalens minsta storlek medger utgiftstaket att de takbegränsade utgifterna 2019 blir ca 37 miljarder kronor högre än vad som prognos-

tiseras. Motsvarande möjliga ökning av de takbegränsade utgifterna för 2020 uppgår till ca 89 miljarder kronor. Detta utrymme för möjliga utgiftsökningar motsvarar ca 0,7 respektive ca 1,7 procent av BNP för 2019 och 2020.

De takbegränsade utgifterna kan av flera skäl komma att bli högre (och budgeteringsmarginalen i motsvarande utsträckning mindre) än enligt den aktuella utgiftsprognosen för dessa två år, exempelvis till följd av makroekonomiska förändringar (t.ex. högre inflation), oförutsedda volymökningar i transfereringssystemen eller beslut om reformer. Om budgeteringsmarginalen delvis tas i anspråk av nya reformer eller oförutsedda volymökningar i de statliga transfereringssystemen försämras normalt det strukturella sparandet. Om budgeteringsmarginalen delvis tas i anspråk för utgiftsökningar till följd av makroekonomiska förändringar är detta ofta inte ett problem i förhållande till målet för det finansiella sparandet. Det beror på att målet för det finansiella sparandet är formulerat på ett sätt som normalt tillåter att utgiftsökningar som följer av de automatiska stabilisatorerna, främst arbetsmarknadsrelaterade utgifter, försvagar den offentliga sektorns finansiella sparande vid en försvagning av konjunkturen. Om konjunkturutvecklingen däremot blir bättre än väntat kan de takbegränsade utgifterna öka på grund av pris- och löneutvecklingen i ekonomin som helhet, vilket kan ta en del av utrymmet under utgiftstaket i anspråk. Detta behöver emellertid inte leda till en konflikt med målet för det finansiella sparandet, eftersom även den offentliga sektorns inkomster tenderar att bli högre när den ekonomiska utvecklingen blir bättre än väntat.

Utgiftstakets nivå är ett uttryck för regeringens syn på hur statens och ålderspensionssystemets totala utgifter bör utvecklas och begränsas i ett medelfristigt perspektiv. Att det finns ledigt utrymme under utgiftstaket betyder dock inte i sig att det finns ett utrymme för reformer som ökar de takbegränsade utgifterna. Reformerna på utgiftssidan kan genomföras efter avstämning mot målet för det finansiella sparandet och de inkomstförstärkningar som kan komma att krävas.